

El portaveu del Grup Popular a la Diputació de València, l'ex-ucedista i ex-demòcrata-cristià, Joan Oliver, féu el passat dia tres una dura crítica en la gestió del PSOE a la Corporació provincial. En aquesta entrevista accentua —més encara— el to de l'atac.

Pregunta.-*Oliver, ¿què és això de la finançació de la cultura marxista?*

Resposta.-Cal puntualitzar bé les coses. Algun periodista ha pres la declaració accidental per la principal. El que nosaltres hem criticat és que la Diputació anteposa les despeses voluntàries a les obligatòries, que són les necessàries per al funcionament normal de la institució. I això és una actuació il·legal, segons la legislació actual. Evidentment, no estem en contra del fet que es gasten els diners en un tipus de cultura que nosaltres no compartim. Però és necessari assenyalar que el PSOE té dues cares: l'una, socialdemòcrata —lliberal, bastant dretana— que és la que mostra Felipe González, i l'altra, la que fan alguns sectors, més o menys nacionalistes, més o menys socialistes esquerrans. Així, es donen casos paradoxals, com és l'acusació que feren contra Manuel Girona, en el sentit que s'havia apartat de la política cultural del partit i, en canvi, Antoni Asuncion, en la presa de possessió del càrrec declarà que pretenia seguir en la mateixa línia. El cas és que la política teatral actual ha produït 132 milions de pessetes de dèficit, i, a més, la Diputació promou grups que, segons diuen, són catalanistes i amb carnet del PSOE. Això és el que critiquem. Tot allò que es promou porta un missatge sublimi-

Els populars es destapen

Oliver ataca la política del PSOE a la Diputació de València

nal que parla d'una cultura, d'una concepció de la societat, completament diferent a la que nosaltres defensem.

P.-*En la conferència de premsa que convocà la Coalició Popular, parlàveu de nepotisme i amiguisme, sense que tal acusació haja estat fonamentada d'una manera clara...*

R.-És evident que el PSOE dugué una política d'amiguisme i nepotisme en l'època de Manuel Girona. Seria interminable la relació de persones que són família directíssima d'algun destacat polític de la Comunitat Valenciana, i que entraren en la Diputació pel procediment del dit en l'època de Manuel Girona, almenys 400 o 500. Et podria dir familiars de consellers o de diputats. És clar que les oposicions estaven preparades. Cinc o sis directors generals de l'actual Consell entraren per aquest procediment: Benito Sanz, Ivars... i familiars com la filla de l'al-

calde de Sagunt, el marit d'Adela Pla, etc... No deuen quedar socialistes per col·locar. Ara es porta el nepotisme d'una altra manera, que és afavorir els pobles que tenen alcalde socialista, en la qüestió d'instal·lacions esportives, o amb altres sistemes, sense que l'oposició pugui protestar. Si vols, ho agafes i, si no, ho deixes, et diuen.

P.-*¿Què volies dir amb això que Antoni Asuncion es l'«enterrador» de la Diputació?*

R.-No cal dir que és per una aplicació sectària de la llei de coordinació. Ell ha vingut a la presidència a llevar protagonisme polític a la Diputació, a convertir-la en una empresa de gestió, però sota l'aspecte socialista, és a dir, malament. Hi ha una incapacitat manifesta dels socialistes per a governar, i això que gaudeixen d'una majoria que els facilita la gestió. Aleshores, dins d'aquests plantejaments, és clar que la Diputació

perd protagonisme. Inclús, la primera cosa que van fer fou cedir el Palau al Consell abans de tenir un lloc on reunir-se. També transfereixen diners a la Generalitat. S'intenta prestigiar una institució, que és morta, a base de xuclar del poder econòmic de la Diputació i traspasar-los funcionaris. Tot, per mantenir un Consell que es incapaç de traure les transferències de Madrid. Joan Lerma no és el president de la Generalitat, és el delegat del govern. Alts Forns del Mediterrani i el pas de cítrics en són dos bons exemples. Encara no ha dit res seriós sobre aquests temes.

P.-*¿Per què creus tu que el PSOE ha canviat onze diputats «provincials» al llarg de la legislatura?*

R.-Jo crec que és la pròpia incapacitat del partit socialista. Des de l'època de Manuel Girona han canviat continuament de plantejaments. Falla el socialisme on no hauria de fallar: en la planificació. No tenen un pla definit i concret d'actuació. És possible, d'altra banda, que tinguen problemes dins del partit, però això és una cosa en la qual no vull entrar.

P.-*Tu que has estat diputat provincial en les dues últimes corporacions, ¿qui creus que ha estat millor gestor, Manuel Girona o Antoni Asuncion?*

R.-Manuel Girona, per a mi, era una persona més demòcrata. Asuncion només intenta ser un gestor. Jo crec, sincerament, que les dues persones són molt vàlides, però s'han quedat a mig camí. Girona tenia enfront un Consell i un govern central d'UCD; li tocà jugar el paper d'un autèntic president del Consell, el «Rei Sol», que li deia jo. Per contra, Asuncion ha vingut amb la missió de deixar sense continuïtat la Diputació.